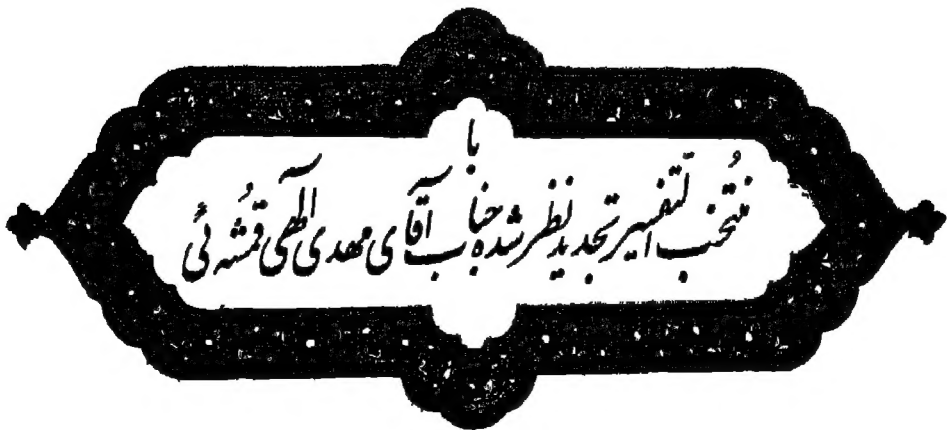

DATE DUE

This book should be returned to the
Library on or before the date last stamped
below.

--	--	--	--

سورۃ

ضعیف خلق شده است (۲۸) ای اهل بیان مال بیکدیگر را بناحق نخورید مگر آنکه تجارتی از روی رضا و رغبت کرده (صدوی بی)
 و یکدیگر را نکشید که البته ایشما بهر آن است (در هر که تقبی و ظلم شما در حق یکدیگر راضی نیست) (۲۹) و هر کس چنین
 (یعنی مال بجان مردم دست ظلم دراز کند) از روی دشمنی و کفری پس او را بزودی در آتش و ذبح دادیم و آنکار
 (یعنی آتش کم کشیدن ز ظالمان) برای خدا بسیار آسان است (۳۰) چنانکه از گناهان بزرگی که شمار از آن
 نمی کرده اند دوری گیرید (یعنی گناهان کبیره) ما از گناهان دیگر شمار گذردیم و شمارا (در دو عالم) بقای بیکو و بلند بایم
 (۳۱) از دو توقع مجایه و تفصیل و تمیزی که خدا بان بعضی را بر بعضی برتری داد و کندید (یعنی در اموریکه محبت نصبت
 و کتسابی نیست مانند نفقت نبوت لایت و هوش حسن و جمال و نقلی فصیح و غیره طبع نکند و بر صاحب حسن و
 که هر که از مردون از آنچه کتساب کند بهره مند شود و هر چه خواهد از فضل خدا و خواست کند از خلق (تا بشما اعطا)
 که خدا به چیز دانا است (۳۲) مابرای هر کس از ارادت بزرگ از قبیل پدر و مادر و خویشان حتی قرار داده ایم (و بر)
 مقدم و مؤخر ارادت مقدار حق برود ارادت را بیان کردیم) بان عمل کنید و با هر که عهد و پیمان حقوقی بسته اید بهر آن
 را بامید (و نقض نکند) که خدا بر چیز گواه است (۳۳) مردان ابرو را تسلط و حق نجیبانی است. و بهر آن که بر سر
 که خدا بعضی را بر بعضی مقرر داشته و هم بهر آنکه مردان از مال خود باید بر زبان نفقه دهند پس زنان شایسته و بی نصبت
 مردان حافظ حقوق شوهران باشند و آنچه را که خدا بخطط آن مقرر نموده نگهدارند. و زنانی که از مخالفت فراموشی آن
 بنمایند یا نخست آنها را مخطئه کنند اگر مخطئه نشدند از خواجگاه آنها دوری گیرند یا مخطئه نشدند آنها را بزور و سب
 چنانکه اطاعت کردند و دیگر بر آن خست حتی همچو نیمه ذاریه که ما خدا بزرگوار و عظیم الشان و بزرگ عالم مظلوم را
 خواهد کشید (۳۴) چنانکه میم آن آرد که نزاع و خلاف سخت بین آنها (یعنی این زن شوهر) پیدا یا طرفت مردون از ادبی

سوره نسا

که اگر مقصود اصلاح داشته باشند خدا ایشان را بر آن موفقیت بخشد که خدا بهیچیز دانا و از بهیچیز
 خلق آگاه است ۳۵) خدای یکتا را بر ستیغ و پوچ چیز را شریک می نگیرد نسبت به پروردگار و چون
 دینان و غیران همسایه خویش و همسایه یگانه و دوستان موافق و برگردانندگان پرستاران کرد
 شما هستند در حق یحیی و مریمانی که سید که خدا مردم خود پسندید بگردد دست ندارد ۳۶) اگر و
 (از یهود و نصاری) که نخل میورزند مردم را بخل دادار میکنند و آنچه را خدا از فضل خود با آنها بخشیده است
 و احکام آسمانی گمان میکنند (البته کفر خود خواهند رسید) و خدا بر کافران خدای خود را کند و متجاوز
 ۳۷) آنکه اموال خود را بقصد ریا و خودمانی می بخشند و بخدا و روز قیامت نمیگردند (ایشان را شیطان
 و هر که را شیطان یار است بسیار بدیاری خواهد داشت ۳۸) و چه زیان با آنها میرسد اگر بخدا و روز قیامت
 ایمان آورده و از بهره فی که خدا با آنان داده برای خدا چیزی انفاق میگردند و خداوند با خوال و نیت
 آنان دانا است ۳۹) خدا مقدار رزقه فی کسبی قسم کند و هر عمل نیکی را زیاده گرداند و (به نیکان)
 از جانب خود پاداش بزرگ عطا کند (که بهشت است) ۴۰) چگونه است حال (در روز)
 و چه اندازه نیکان سرافراز و بدان شرمند باشند؟) آنکه که از هر طایفه که اوست ای ابریم و ترا
 (ای پیغمبر خاتم) بر این است بگوای خواهم ۴۱) در آن روز آنکه براه کفر رفته و نافرمانی
 رسول کردند از رزق کنند که ایکاشش با خاک زمین یکسان بودند (و حشری بر آنها نبند)
 و از خدا چیزی (از اعمالشان را) پنهان نتوانند کرد ۴۲) ای اهل ایمان

سُورَةُ النِّسَاءِ

حَكَمًا مِنْ أَمَلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ بَرِدَا إِصْلَاحًا يَقُولُ اللَّهُ
 بِهِمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا ⑤ وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ
 شَيْئًا وَبِأُولِي الدِّينِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ
 وَابْنِ الْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارَ الْمُحِبَّ وَالصَّاحِبَ بِالْجَنَّةِ إِنَّ السَّبِيلَ
 وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَنَّاسًا فَخُورًا ⑥
 الَّذِينَ يَخْلُونُ وَيَا مَرُوفُ النَّاسِ بِالْجُنْدِ وَيَكْمُونُ مَا أَمَرَهُمُ اللَّهُ
 مِنْ فَضْلِهِ وَاعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ⑦ وَالَّذِينَ يُفْقُونَ
 أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا يَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ
 الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا ⑧ وَمَا ذَاعِلُهُمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
 الْآخِرِ وَانْفَقُوا إِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ⑨ إِنَّ اللَّهَ
 لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً يُضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ
 أَجْرًا عَظِيمًا ⑩ فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَىٰ
 هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ⑪ يَوْمَ مَعْدٍ يَوْمَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوْا الرَّسُولَ لَوْ
 نَسُوا فِي الْأَرْضِ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ⑫ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

سوره نسا

هرگز در حال مستی بنار نیاید تا بداند چه میگوید (و چه میکند) و نه در حال جنابت مگر آنکه مسافر باشد
تا وقتی که غسل نکند و اگر نماز بود (و توانست غسل کند) یا آنکه در سفر باشد یا قضاء حاجتی دست داده
یا باران نباشد و اگر آب تطهیر غسل نیافتد در این صورت چنان پاک تیمم کند (کف خاک زخم
آنگاه صورت و دستها را بدان مسح کند که خدا آمرزنده و بخشنده است) (۴۲) ندی حال آنکه آنکس
بهره‌ای از علم کتاب یا فقه (یعنی علماء یهود و نصاری) که خریدار ضلالت هستند و می‌خواهند که
سائیل ایمانرا بگمراهی اندازد؟ (۴۳) و خدا داناست بر شما و دوستی خدا و یاری او شما را؛
(از اثر آنها) کفایت خواهد کرد (۴۴) اگر دینی از این دو کلمات خدا را از جای خود تغییر داده و گویند فرمان خدا را
شنیده و از آن سرچشم و (زبان جبارت با تو خطاب کند) گویند: بشنو که کاشش ناشنوا باشی گویند
ما را رعایت کن گفتارشان زبان بازی و طعنه و تمسخره نیست و اگر احترام گفتندی که ما فرمان
شنیده و تو را اطاعت کنیم و تو سخن باشی و بجا باشی و بگویم آنرا نیکوتر بود و بصواب نزدیکتر بگویند خدا
آنها را چون کافر شد لغت کرد که بخواند کی از آنها (لایق رحمت خدا نیستند) ایمان نیاوردند (۴۵)
ایکسانیکه برای شما کتاب آسمانی فرستاده شده و قرآنی که فرستادیم (برای پیغمبر اسلام) ایمان آورده و مصدق
و انجیل شماست پس از آنکه متعین باشید و بروی شما از ارضالست خطا و محو و انانیم بگویم که را و اگر کون کنیم (دور
انسانی شما را منسوخ کردیم) یا آنکه شما باند صاحب (جودانی که بجا گفت حکم خدا را در صحنه نمودند) و خدا است
و قضای التبت است (۴۶) متعین است که خدا هر کس را با و شرک آورد و بخوابد و سواش شرک کرده و بخواهد

سُورَةُ النِّسَاءِ

لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا
إِلَّا غَيْرِي سَبِيلٍ حَتَّىٰ تَغْتَسِلُوا وَإِذَا كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ
أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً
فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَفُوًّا غَفُورًا ﴿١٥﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ كَسَرُوا
الضَّلَاةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٦﴾ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَ
كَفَىٰ بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ نَصِيرًا ﴿١٧﴾ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُخْرِفُونَ
الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَسْمَعُ غَيْرَ مَسْمُوعٍ
وَرَاغِبًا لِّيَا بِلَيْسَتِهِمْ وَطَعْنًا فِي الَّذِينَ وَلَّوْا أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَ
أَطَعْنَا وَأَسْمَعُ وَأَنْظُرُ نَالِكًا إِنْ خَيْرَ لَهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَكِنْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ
بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ امْنُوا
بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلُ إِنَّ نَظِيرَ وَجْهَائِنَا فِي هَٰؤُلَاءِ
أَذْهَابَهَا أَوَّلَعْنَهُمْ كَمَا لَعْنَا أَصْحَابَ التَّيْنِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ
مَفْعُولًا ﴿١٩﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ

سوره نسا

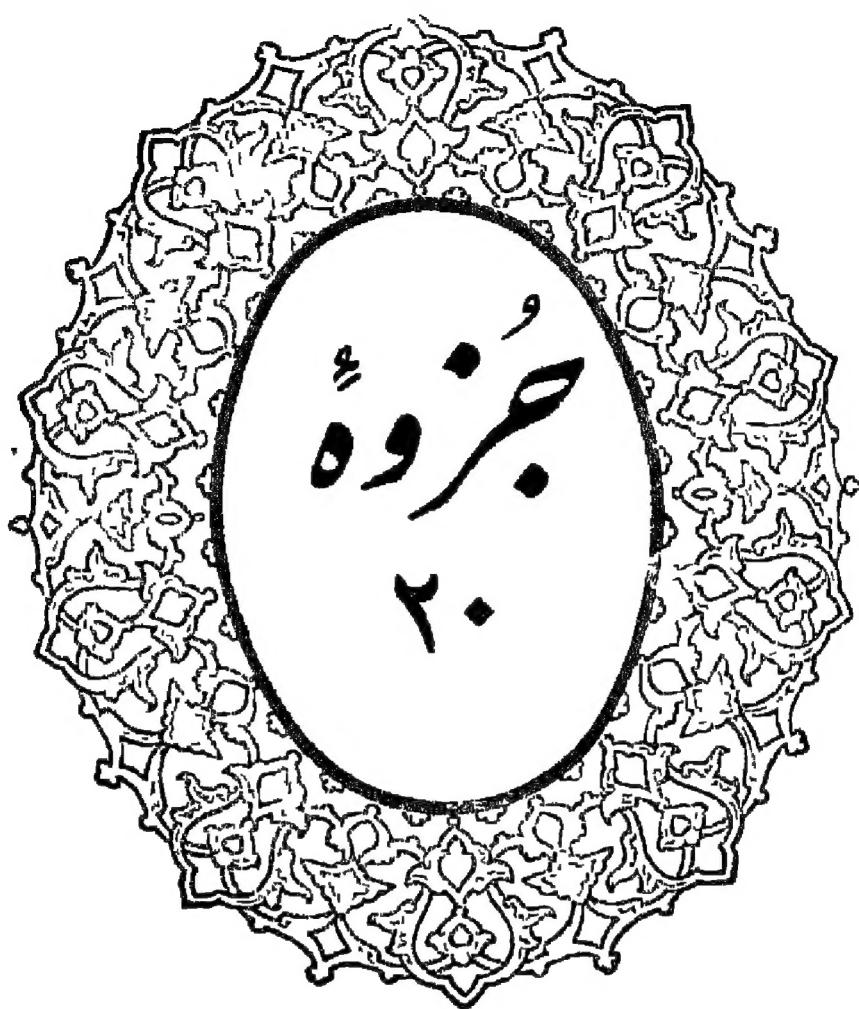
و آنکس که شرک بخدا آورد بدروغی که باقیه است گنای بزرگ مرتکب شده است (۴۸) نمی بینی آنرا که در
پاک دلی و نیک نفسی میکنند (در موقع عمل حقه را پاک کند) خدا است که هر که را بخواهد از ذل پاک و منزله دارد و
(یعنی ریشه خرافاتی در قضای الهی) بکسی ستم نشود (۴۹) بجز چگونگی بر خدا در دفع عیبافند و همین افترا بخدا گناه آشکار
(بر پلیدی نفس هلاک آنان) پس است (۵۰) ندیدی عجب نهشی از حال آنان که بهره ای از کتاب آسمانی نهم
(یهودان) باز چگونگی بیان جبهه طاغوت گردیده (با مشرکین هم عهد و پیمان شدند) و بکافران مشرک گردیدند
را دشمنان بصواب نزدیکتر از طریق اهل ایمان است (۵۱) این گروهند که خدا آنانرا لعنت کرد و هر که را خدا
لعنت کند (از رحمت خود دور سازد) دیگر هرگز کسی مدد و یاری او نتواند کرد (۵۲) آیا آنکه از ارجحان بخل
بسته خرافاتی بخل میورزند بهره ای از ملک و سلطنت خواهند یافت (۵۳) آیا حید میورزند (یهود) با
مردم (مسلمین) چون آنها را خدا بفضل خود برخوردار نمود، چون ما بر اهل ابراهیم (حضرت محمد)
کتاب و حکمت فرستادیم و با آنها ملک و سلطنتی بزرگ عطا کردیم (۵۴) آنگاه برخی کسان بدو گردیدند
و برخی را هنر دین و دافع ایمان باو شدند و آتش افروخته دوزخ کینه کفر آنان پس است (۵۵) آیا
بآیات ما کافر شدند بزودی با کثرت دشمنان در افکنیم که هر چه پوست تن آنها بسوزد پوست
دیگرش مبدل سازیم تا سختی عذاب بخشد که همانا خدا مقدر و کارش از روی حکمت است
(۵۶) آنانرا که ایمان آورده و نیکو کار شدند بزودی در بهشتی در آوریم که نه از زیر خفاش بی است
و در آن زندگانی جاوید کنند و بر آنها در بهشت نخبه های پاکیزه است و آنانرا بسایه رحمت باری در آوریم (۵۷)

سُورَةُ النِّسَاءِ

لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشِركِ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ٥١
 الَّذِينَ يَزْكُونَ أَنفُسَهُمْ بِاللَّهِ يَزْكِي مَنْ يَشَاءُ وَلَا يَظْلَمُونَ قَبِيلًا ٥٢
 انْظُرْ كَيْفَ يَقَرُّونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكُنْ بِهِ إِثْمًا مُبِينًا ٥٣
 الْمَرْكَزَ إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا صِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْخَبْرِ إِذَا ظَلَمُوكَ
 وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا ٥٤
 أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ مَّجْدُلَهُ نَصَبًا ٥٥
 أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمَالِ فَإِذَا يُوتُوا نَاسٍ يَقْبُرُوا أَمْ يَحْسُدُونَ
 النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ
 الْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا ٥٦ فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ
 صَدَعَهُ وَكُنِيَ لَهُمْ سَعِيرٌ ٥٧ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَا أَيُّهَا سُوْفُ
 نُصْلِهِمْ نَارًا كَلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا
 لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ٥٨ وَالَّذِينَ آمَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا ٥٩

سُورَةُ النِّسَاءِ

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ
 بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
 سَمِيعًا بَصِيرًا ٥٨ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَ
 أُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ
 كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ مِمَّا يُولَئُونَ ٥٩
 أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ
 قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ
 يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا ٦٠
 إِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أُنْزِلَ اللَّهُ وَآلِی الرَّسُولِ رَأَيْتُ الْمُنَافِقِينَ
 يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ٦١ فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا
 قَدَّمَ مَنَ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاؤُكَ يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَ
 تَوْفِيقًا ٦٢ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ
 وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ٦٣ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ
 إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاؤُكَ فَاسْتَغْفَرُوا

اداره نشریه اخگر

تهران - خیابان ری دو راه مهندس وسیله تلخ شماره ۵۲۳۸۸

همه هفته رور های چهارشنبه م نشر میشود